

פֶּרֶךְ יִסְׁבֵּט לְהַדְּדָה

גלוון 492 [שנה י'א]

שׁוֹבְבִי"ם ת"ת

פרק ט תשע"ט

ונאתה תצווה את בני י'ישראל ויקחו אליך שמן זית וזה בתיות למאור להעלת נר הפסיד: באחד מועד מחוץ לפרכת אשר על-הערת יערך אותו אהרן ובנוי מעverb עד-בקך לפני ה' חקkt עולם לדריהם מאת בני י'ישראל: (כו-כ-כא) עס זענען דא עטיליכע דיויקים: פארוואס שטייט ויקחו אלקיך, עס וואלאט געוועען גענווג צו שרייבן, תצווה את בני י'ישראל להעלת נר תפיד בשפטן זית וגוו? אויך איז שווער פארוואס דארך שטינין אשר על-הערת, צו דען וויסט מען נישט וואו איז געווען די פרוכת? אויך איז שווער דאס וואס שטייט בי די מצוה, לדרכם, ווען אלע' מצוות זענען אויף לדורות, און עס שטייט נישט לדרכם? אויך דארך מען פארשטיין ואס מינינט חקkt עולם, וואס איז דא דער עניין פון חק? נאר עס שטייט איז גמ' (שבת דף כב ע"ב) אויפן פסוק מחוץ לפרכת הערת באחד מועד יערך אותו (ויקרא כד-ג) וכי לאורה הוא צדיך והלא כל ארבעים שנגה שהלכו בני ישראל במדבר לא חלכו אלא לאווע, אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל, מאי עדות אמר רב זו נר מערבי שנונט בה שמן כמדת חבורותיה וממנה היה מדליק ובה היה מסיים. שטייט דא: און דער עניין פון די מנורה איז געווען אעדות אז די שכינה רוחת אויף כל ישראל, און די עדות איז געווען אז די נר מערבי האט עברענט אוזי לאנג ווי די אנדרערא ליכט, אפי' עס איז געווען אנגענטנדען די ערשתע. און תוס' ד"ה וכי לאורה הוא צדיך, איז מסביר: איז די קשיא פון די גמ' איז געווען אויף אהרן, פארוואס האט עיר געדארפט ליכטיגיט, בשעת עס איז געווען די עמוד ענן, וואס דורכדעם האט אהרן אלעס געקענט זעהן און אויך דורך קוקן! יע策ט: די נס פון נר מערבי איז אנגעאנגען בין שמען הצדייק, אוזי שטייט איז די גמ' (יוםא דף לט ע"א) כל ארבעים שנגה שישמש שמען הצדייק היה נר מערבי דולק, מכוא ואילך פעמיים דולק בעממים בכבה, והיה צדיך ליתן בה שמן בשחרית שתהא דולקת עד הערב להדליק בה השאר. קומט אויס א נפק'ם: אויב די שמן איז געווען נאר צוליב אהרן, דארך עיר ברענגןען די שמן פון זיין געלט, אבער אויב די שמן איז געווען וועגן כל ישראל, דארפַן די אידן דאס ברענגןען פון ציבור, איז לוייט תוס' איז אהרן האט נישט געדארפט די אוורה, מוז דאס זיין איז די אוורה איז געווען פאר די אידן, דעריבער שטייט ויקחו אלקיך, איז די אידן דארפַן דאס ברענגןען, איז פארוואס דארך עיר שטייט אשר על-הערת, וויל דאס איז עדות אויף די שכינה, דעריבער שטייט איז נר מערבי איז און כדי מען זאל נישט מיינען איז נאר כל זמן די נס פון נר מערבי איז געווען, דארך מען צינידן די מנורה, אבער נאכדים אוזי ווי נאך שמען הצדייק, דארך מען שווין נישט צינידן! דעריבער שטייט: חקkt עולם לדרכם, דעם צינידן איז אַחֲק בלי טעם, אויך אויף לדורות. (יעיל חן הגאון רב אריה לייב תאומים אב"ד ברואד – Task"ב)

בנֵי אַהֲרֹן וּזְעַנְעָן חֶשׁוֹב וּוּגָן זֶה אַדְלִין
אַתָּה קָרְבָּן אֶלְיךָ אַתָּה אַהֲרֹן אֶחָד וְאֶת-בְּנֵי אַהֲרֹן מִתְחַזֵּק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְכַהֲנוֹלִי אַהֲרֹן נָדֵב וְאֶבְיוֹא אֶלְעָזָר וְאֶתְמָר בְּנֵי אַהֲרֹן: (כט א) דָרְפָּמָעַן
פָּאַרְשָׁתִין פָּאַרְוֹזָס שְׁטִיטִי מִתְחַזֵּק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַס אִיז פְּשָׁוֹת אָז זַי
צְעַנְעָן פָּוֹן דַי אִידְזָן אָוָרָק אִיז שְׁוֹועָר פָּאַרְוֹזָס שְׁטִיטִי בְּנֵי אַהֲרֹן, וּוּגָן עַס
שְׁטִיטִי שְׁוֹן אִין פְּסָוק אַת אַהֲרֹן אֶחָד וְאֶת-בְּנֵי אַהֲרֹן, וּוַיִּסְטָמֵעַ אָז
דָּאַס צְעַנְעָן זַיְינָע קִינְדָּעָר? נָאָר דַי תּוֹרָה לְעַרְנָת אָוָן: מִעַן זָאַל נִישְׁט
מִיְּנָעָן אָז אַהֲרֹן אָרָן זַיְינָע קִינְדָּעָר צְעַנְעָן נִישְׁט גְּעוּוֹן רָאָר לְגַדּוֹלה,
זַוְּיִיל זַיְיָ צְעַנְעָן נָאָר גְּעוּוֹן "מִתְחַזֵּק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" גְּלִיךְ וּוּי אַלְעָ, אָוָן נָאָר
אָנָּי זְכוֹת פָּנָן מִשָּׁה צְעַנְעָן זַיְיָ גְּעוּוֹן גְּרוּיסָן! וּוְיִיל דָאַס אִיז נִישְׁט
דִּרְכִּיכְטָגָן נָאָר אַהֲרֹן אָרָן זַיְינָע קִינְדָּעָר צְעַנְעָן גְּעוּוֹן חֶשׁוֹב פָּאָר זַיְקָאלִין
אָוָן אֶזְוִי פָּאָר וּוַיִּטְעַרְדִּיגָּע דָּרוֹרוֹת, אָוָן דַי רַאְיהָ אִיז: וּוְיִיל מִשָּׁה אִיז
גְּעוּוֹן חֶשׁוֹב, אַבָּעָר זַיְינָע קִינְדָּעָר הַאֲבָן נִישְׁט עַולָּה לְגַדּוֹלה גְּעוּוֹן,
אַבָּעָר אַהֲרֹן סִקְינְדָּעָר הַאֲבָן יָאָעָלָה לְגַדּוֹלה גְּעוּוֹן, מָוֹז דָאַס זַיְן אָז
צַדְיִי צְעַנְעָן חֶשׁוֹב פָּוֹן זַיְקָאלִין, דָרְרִיבָעָר שְׁטִיטִי: וְאֶת בְּנֵי אַהֲרֹן "מִתְחַזֵּק
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", זַיְיָ הָאָט מִעַן אָוָים גְּעוּוֹיְלִיט פָּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָוָן צְעַנְעָן
אָוָיס גַּעַצְיִיכְנָת מִצְדָּעֶם, אָרָן וּוּגָן דָעַם פִּרְטָת אָרִיס דָעַר פְּסָוק: בְּנֵי
אַהֲרֹן, אָז זַיְיָ צְעַנְעָן חֶשׁוֹב וּוְיִיל זַיְיָ הַיִּסְן דַי קִינְדָּעָר פָּוֹן אַהֲרֹן, אָוָן
נִישְׁט וּוְיִיל זַיְיָ הַאֲבָן אֶחָדָן פַּעַטָּר, מִשָּׁה רַבִּינוֹ. (כתב סופר)

פרק כ'ז] א ווינקל אין הלכה – בשר בחלב:

קאכן איעינער אין א פליישיגע טאג
 בעיצה שנטבשלה בעמיס בקדורה חולביה, מתר לחת אונת בחדה התרנגולת
 אפלו לכתלה. אבל אם נתבשלה בקדורה עס בשר ואפלו בקלפה, אסור
 לאכליה בוכותה: (ס"י צ"ה ס"ב) שטייט איז א איי וואס קאנט איז א
 פליישיגע געקעכעטס ווערט די איי פליישיגע און מען טאר עס נישט
 עסן מיט מליכיגס. דער חידוש איז אפילו עס האט די שטארקע
 שאלאכטס פונדעסטוועגן זאפט עס איין. אין ירושלים, אסאך אידן
 ליליגן ארין איעינר אין די טשאלענט – מען רופט דאס חמינדרעס – אונז די
 איי ווערט ברוין פון די פלייש און אויך באקומט א טעם פון פלייש.
 אויך איז באקאנט און מען ליגט איז אין וואסער וועט מען זען איז די
 וואסער איז געוזאן וויניגער און ארין איז איז. אבער דאס איז
 נאואר ווען די איי קאנט איז און פלייש אעדער מיט מליך, אבער
 אויב מען קאנט איז און פליישיגע אעדער א מליכיגע טאג בליבט
 די איי פרווה, וויל דעםאלטס איז דאס נ"ט בר נ"ט דהٿיארא. וויל די
 פליישיגע טעם וואס איז און די טאג איז היתר און דאס גיט ארין א
 טעם איז די וואסער וואס די וואסער גיט ארין א טעם איז די איי,
 ועודער איז דאס פרווה. (שמח זבולון תשע"ט)

קרבן תמיד ברעננט מען נאר וווען עם איז דא דעם ארדן
עלת תמיד לדורתיכם פתח אהל מועד לפני ה' אשר אונעד לכם שם אשר
אונעד לכם שם: (קט מב) עס איז א פלא פאראואס דארף די פסוק געבען
אויז פיל סימנים ווואו די אهل מועד איז געווען, 1: לפני ה', 2: אשר אונעד
לכם שם, און 3: לדבר אליך שם, עס וואלת נאר געדארפטע שטיין עלת
ה תמיד לדורתיכם פתח אهل מועד? נאר עס שטייט (מגילה דף ג ע"א) און די
כהנים ביי מלחתה יוריחו האבן נישט גערעננט דעם קרבן תמיד,
פרעוגט תוס: "די' האמש: פאראואס האבן די כהנים נישט גערעננט די"

דצ'אר קונטראם ייזובוּן אמר איזיקוט אוות' משנבענס אדר מרביין באשמה עפ' חסידות \$6

נורו דאעט ספער גראדע נומעה אונז אידיש אַם, זען פֿוּנְקָרִים עַנ אַזְמָעַן אַנְפָעַן \$19 גַּזְבָּן זענַחֲנָן גַּזְבָּן

מדיון העובדים

די הבטחה פו צדיק איז ענדע מקו"ם אעווילן אין אליין

גומחותם שלום, אבל די סביה פון נידעריגן מענטשן האט אים ארפאגעברעגענט
רבינו ער אלילו און גוונאָר אַרגוֹלְיוֹרֶסֶס האַמְנוּרְסֶן אָן וְאַרְגְּוִינְטָן שְׁהִיּוּ

בנ"ע אן געוואן א-וואו א-טעה קאָטְ�וָה סְפָּרָה אַנְגָּלִישׁ גָּדוֹלָה.
אָנָּן שָׁנָת הַשָּׁהָה וּנוּן דֵּי מַלְחָמָה הַאֲמָת זֶיךָ גַּעֲנְדִּינְגָּם. אָנוּן דִּי אַיכְבָּר גַּעֲלִיבְּעָרְנוּ
אָדרָן פֿון בָּעַלְאָן אָנוּן אַונְגָּוָאָר הַאֲבָן זֶיךָ צַוְּאָמָעָן גַּעֲקְוָמָעָן אַזְּנָן דִּי דְּפָ. קַעְמָפָס,
הַאֲבָן אַלְעָן נַאֲכַעַפְּרָעָנָט אַיְפָן גַּוְרָל פֿון שְׁלָמָם דַּעַר עַילְיוֹן פֿון אַונְגָּוָאָר, אָנוּן מַטָּ
אַסְּכָּאָד מִיה, הַאֲמָת מַעַן דַּרְגָּנָגָנָעָן אָוּ שְׁלָמָם אַזְּנָן לְעַד אַרְאָפָן וּוּנְעָן אַשְׁמָנָיאָן

געפאלן אויף די אידן או כל ישראל האט נעהאך פארלאוין אַנדול הדרו! דידי שמועה איי אונגעומען קיין אַז זיין דיד, הרה'ח ר' אללי' ראתה זצ'ל, וואם איי געווען פון די אנטנטשן בי הרה'ק ר' שלומקע פון זוויהעל זצ'וק'ל, אז ערד האט געדענקט די כה פון זיין חבר, שלום, און איי ארײַן צום צדייק, און האט מזכיר געווען שלום בן רבקה זאל תשובה טאן, ר' שלומקע פלענט געמען די אלע געמען וואם ר' אללי' האט מזכיר געווען און נאכן מוקה האט ער געגעטערט אויף דידי אלע בקשות. מאג נאך טאג האט ר' אללי' מזיכר געווען שלום בן רבקה אבער דעדער רבינו נישט קיין ענטפעער אויף די בקשה! בי איזן טאג ואנט דער רבוי ערעווועט נישט פארלאוין די וועלט אַן אַהֲרֹן תָּשׁׁׁוּבָה! ר' אללי' האט זיך געפעריט

ראמה האט אויך נמענכת א נסעה צו אט, אונז די זעלבע איז געווען בי איט! ר' אל'ן האט אונז געטען מאירא זונגען זונגען!
אונז דער רבי זאנט ווועט זיין אונז איז מאושץ צו מופל זיין.
דערויל אויז שלום געקומען וואוינען איז איז און חתונה געהאט אונז געלעבט אלין
א פרייע>Rossi שער איד לעבן שמאט חולון, אונז זיינע דידים האבן זיך דערוואוסט
זוווא ער איז, אונז מען האט איט באזוכט, אונז ער האט געשמענט אלטער זבורנות
אבער וווען מען האט גערעדט וווען תשובה, האט ער זיך געהיסן גיין! ר' אל'ן

אין זה שנות תשס"ה אותן ר' אל"י שווין נישת געלבעט. אבער אין בעלויא שרייבט מען א ספר ווען די אלטער היים, אונן מען דערמאנט זיך פון שלום, וואס געדענקט פונגקלאך אלעם, אונן מען זוכט אים אפ אונן ער איז מוכבים זיך צו טראפען, אבער דדרער מאל האט עפעם אין שלום זיך געטושיט אונן געבעטן מען זאל אים ברענגען טליתא אונן תפילין! מען האט אים געבעטן, אונן שלום נעטט זיך זאנן דעם נסח הברכות פון בעלויא אונן טוט עס און, אונן נאך א שעה דאווענצען מיטין אמאלאגין ברען בעט ער צו ברענגען א גמי' בכא בתרא וויל' עס איז שווין 67 ואט ער האט צו געוואנט צו ענדינן די דרי' בבות אונן האט נאך געלערנט בעק אונן ב'מ'! די פריליכע בשורה איז אנגעטומען צו זיין יידידים אונן מען איז געפאן אים באזוקן. זיין האבן אים געטראפַן פארטיפט איז א גמי' מיטין רמ"ס אפַן אונן ער חורשׁת די שיעורים פון זיין ראש ישיבת הרהց ר' יוסף אלמלך. ווען ער האט זיין באמערכט האט ער געגעמען שמועגן, איזוי וויל' עס ואאלט נישת געווונן אפַהאָק פון 67 יאר! בס"ד איז ר' שלום צוריק צו זיין שורש מיטין דאווענצען שעות לאנג אונן לערנצען טאג אונן נאכט! האט געצוין צוויי יאר, בגין ער איז נפטר געוואָרן חדשת המוו תשע"א, אונן האט זוכה געווונן צו א שיינע לוייה פון חסידים ואנשִׁים מעשָׂה. דעם צוועאג פון ר' שלטומבעט איז נתקיימַן געוואָרן זוייאָן.

שלום בן רבקה או יגוען דער נאמען וואס אונשי ירושלים האבן געבעטן פאר
 און וווען א יונגע בחורל אין די אונגעארישע שול אין ירושלים האט געוענט
 תחלים מיט בכויות און זיסקייט, האט אים הרה"ח ר' אל"י ראהה זוק"ל געבעטן
 דעם בחור צו אינזיענען האבן שלום בן רבקה או ער זאל זוכָה זיין צו תשובה טאן.
 און אין אלע ווינקלען האט מען געבעטן, און וווען מען האט געבעטן פאראואס
 בעט מען אווי שטארק דוקא פאר דעם איד? האט מען גענעטערט: כל ישראל
 האט פאַלְבּוֹרָן אַ-בָּבּוֹן כְּבָרוֹן!

ר' ירמיה הערש��אויין האט געווואוינט אין אונגעואר אין איז געוווען א מוקיר רבנן,
און האט זוכה געוווען צו א זון שלום, א עילוי. און צו זיין בר מצוח האט ער
זונגערירט א לאנגען דרשעה מיט גאננות וואס די רבני אונגעואר זענען נהפעל
געוואווארן. בי די בר מצוח איז געוווען הרה"ג ר' יוסף אלימלך כהנא זצ"ל וואס האט
געפירתם א גרויסע ישיבה אין אונגעואר, און נאכן הערדניג דעם בר מצוח דרשעה
האט ער געങאנט או ער געטט אים שוין ארין אין זיין ישיבה טראץ זיינדריג נאר
יעזאמט בר מצוח

שלום אי געווארן די פאָר פון די ישיבָה אונ געשטינַן אין תורה אונ אויך אין
עבודת ה' בקדושה ובטהרה. אײַנער פון די טאג איי אַנְגַּעֲטְּמָעַן פון אַרְצַן יִשְׂרָאֵל
הבחור ר' אלֵיֶה רָאָתָה זְקוּכֵל, ער האט געדארפֿט אַרְפָּאָה אוֹיפְּפָאָה אַוְינַן אַיִּז
גענאנגען צו דוקטוריים אַיִּז ווּן, פְּלָעַגְתָּ ער נַיִּין צו די ישיבָה אַיִּז אָנוּוֹאָר, די
בחורים, אלֵיֶה אַיִּז שלום, האבן זיך גַּלְיַד באָפְּרִינְדָּעַט אַוְן האבן געלענט שעות
צְוָאָמָעַן אַיִּז גַּעַשְׁמוּסָט אַיִּז עֲבוֹדָה. אַיִּז די ישיבָה אַיִּז גַּעַוּעַן אַבְּחָר מְשָׁה גַּרְאָם,
אַבְּלָא חָסִיד, אַיִּז גַּעַוּאָסָט די גַּרְוִיכְקִיט וּוּסָם עַם עֲרוֹוָאָרט פָּאָר דָּעַם
שיילום אַיִּז אַוְנְשָׁוְרְבָּדָם אַז הוּמְשָׁוְמָן אַיִּם כְּבַיִּין בְּלִיטָא.

שלאו, און אט גאנע ער זיך קומען דאס אט זיך בעלא. אין בעלא האט זיך שנעל געפערן די ניעים או דער עילוי שלום פון אוננוואר דרייטס זיך אין בעלא און אין טאג רופט אים ארין דער היילגעער בעלאא רב ר' אהרן זוקול און האט געשמעוטט מיט אים און דאס האט געשאפט אַנטשאפט בעי בידן, און שלום איז געבליכן אין בעלא, און אויך נאך געקוקט אלע מנהיגים פון רב. אינע פון די עשרים פון אוננוואר האט אים צונעהנט איביגער קעסט און שלום האט חתונה געהאט. ער איז געבליכן אין בעלא און יעדער האט יונברען זיין ער בעלא גאנע און זיך קומען דאס אט זיך בעלא.

גוחכם צ'יס דודען מיט אט אונ נעםען זט זוחק און בעזוזה זה. אבער די מלחהה האט זיך אויגנערוואגן שטת'ש, און לע' האט ער פאללוין זיין וויב און צוויי קינדרער הייד, ער האט זיך געראטטען וועט מיט אנטוליפן קיין רעלאנד מיט ריינע צוויי תברירס און אווי האבן זיך געוואנדערט און זיין האבן זיך געהאלטן, און זיך מחק זיין, אבער איין מאג איז געפאלן אַ רײַטשער באמאבע לעבן זיין זיינע צוויי חבירס זענען אומגעקומווען, און שלום איז געבאך געלבלין אלילין איז אַ וויטע מדינה. ער איין אַנגעקומען איז אַ שטאמט און געזען אוּ מען זוכט אַרבעטארער וואס קען רושיש און אוננאאריש, כרי אַיבערשרויבן ביכער ווענן אַמונזיז. זיעינדריג אַיעלי' האט ער געקענט אַסאָך שפראָבן אַן מען האט אַים געגעמען אַן די אַרבעט אַן געגעבע אַ פֿלאָץ וויאָן זוּ וואָיגען. אַן דאסְק האט

הנואז לאמור זו "וילט דמפרדים" מרבנן דעטומי. קבידות שיטות נומינאלא ומכורדים עתידיים ובהם זו דעטומי. – א' פאלרטיין – א' שיינזיג מפוזן

ספר מושת החותמות פון הרהציג ר' אברהם יצחק וויינברגער פון קליננווארדיין בעל מלל לאברהם ועו, ספר מושת החותמת ר' שלום הלברטשטיין פון צאנז לבאורה זון פון קרייזער רב, ספר מושת החותמות הנאנן ר' יעקב יהושע הלווי הוויזן א' איינקל פון הפלאה און א' אידיעס בי הנאנן ר' אפרים ולמן מרנגולות פון ברاء, אויך פון זיין זון הנאנן ר' פינחט, שוער אורה חיים בעניינים דפוס סלאויאט האסכמה אהוב ישראל אפטא, תניא דפוס אלטונא הנור' יישר עעלטן, רעד רבי פון לייבאושט האט נישט געהאט דעם תניא, סעט וויהר בעניינים דפוס זיטאמיר, מון אברהם פון טריפק מיט דעם ברכה און זעלטגען שיינע מצב מושת גוטש פאפר, ערשותער דורך שוונות העמיקום פון טשערקאמ און הארטנטיפל, הוושע עם פירוש שם אפרים ווועצאות חיים טשערנאוויזן הרייא, ספר מושנה הלהבות מיט הקרשט המחבר אונזואאר רב זעלל זו הרה'ק ר' פנהם האגעער מויזוניז זוקול מיט זיין החותמה 5 ברכאים משנה ברורה עם עד ספר מיט מונה בטי' ענקיעיפט פון חפץ חיים אלין ברית אברהם דפוס ראשון, ר' פ' מיט החותמה ר' ברוך בענדטס ליכטנשטיין אובי של הרה'ק ר' היל מקאלאייא, ספר עם החותמת הרה'ק ר' אביש' מקראלא, בריוו פון הרה'ק ר' ישראל מהוסטטען צו זיע חדסדים אין שקאנו און דאנקנט זי פאר דגללט ואם זי האבן געשטט און ויונטש זי אן ברכות פאר שדיגט און פרנסא, פרענט און מלפנן אדרע אמייל ד'

אלע פרײַזָן אָן אוּיך ווועגן אַנדערע סְפָּרִים אָן בְּריַזָּן

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to-pardeseyehuda@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at WWW.SEFORIMWORLD.COM
נאר שיעון זילברג מברנום פאר פדרו הוב אני פלאטנום האלטשרם אוור פאר ארטשרם מיר האלטשרם פאר מברנום